

VAPENBILDEN

Forum för Svenska Heraldiska Föreningen

Nr 67, september 2006

Ett av HKH Kronprinsessan Victorias två nyframtagna exlibris, här avbildat i naturlig storlek. Kronprinsessans vapen har Västergötlands sköldemärke i huvudsköldens tredje fält, eftersom Kronprinsessan är hertiginna av Västergötland.

Läs mera på sidan 419.

Kontakta oss

www.heraldik.se

VAPENBILDEN utges med fyra nummer per år av Svenska Heraldiska Föreningen i samarbete med Heraldiska Samfundet. Upplaga: 700 exemplar.

Nr 68 utkommer till december 2006. Manusstopp den 15 oktober.

Redaktion

Magnus Bäckmark (red), Lillkalmavägen 17, 1 tr, 182 65 Djursholm, 08-756 37 90, magnus@heraldik.se; Martin Sunnqvist (annonsansvarig), martin@heraldik.se; Marcus Karlsson, marcus@heraldik.se, Stephen Coombs, stephen@heraldik.se.

Bli medlem / prenumerera / beställ

Svenska Heraldiska Föreningens postgiro: 22 27 90-8, bankgiro: 5142-9561.

Årsavgiften är 150 kr, även för i utlandet bosatta och för organisationer. (Familjemedlem: 50 kr.) Skriv namn och adress på inbetalningsavin och tidskriften kommer med posten.

Medlemsfrågor, adressändring och beställningar handhas av Jesper Wasling, Sämngatan 10, 507 45 Borås, jesper@heraldik.se, 033-10 74 81.

Styrelse

Henric Åsklund (ordf), Ekoxevägen 9, 247 35 Södra Sandby, henric@heraldik.se, 046-575 34; Stefan Bede (v ordf och härold), bedest@heraldik.se; Jesper Wasling (sekr, adressuppgifter se ovan); Johanna Arnell (kassör); Magnus Bäckmark (red, se ovan); Thomas Falk; Marcus Karlsson; Martin Sunnqvist, Alexander Ulltjärn (webbred).

Organisationsnr 857209-0366.

Tryck Affärstryckeriet i Falköping AB.

ISSN 0349-0602.

Ordförandeord

Bästa medlemmar,

Casimir Lindhe gick ur tiden i våras, endast en kort tid efter att han mottagit SHF:s förtjänstmedalj (se s 442). Casimir var aktiv inom Svenska Frimurare Orden. I samråd med ordens stormarskalk **Tom Bergroth** har de anhängiga beslutat donera Casimirs heraldiska kvarlätenskap till SHF. Samling Lindhe består dels av böcker, som märkts upp med Casimirs exlibris och tillförts föreningsbiblioteket, dels av lite knappt 30 pärmar med urklipp, inspirationsbilder, ordensvapenskisser, idéer till nya vapen, originaltexter (inkl manus) och diverse material om kalligrafi, latin, frimureri, etc. Sammantaget ger det en spännande insyn i den heraldiske konstnären och formgivaren Casimirs arbetsmetodik. Dessutom har föreningen fått överta restupplagan av Casimirs bok "Heraldica hodierna – Heraldik idag". Vi i styrelsen är hedrade av det förpliktigande förtroendet att ta hand om en samling som denna. Den arbetsgång vi valt är att först systematisera materialet och sedan deponera det i Göteborgs stadsarkivs föreningsarkiv, där forskare och andra kommer att ha tillgång till det. Äldre delar av SHF:s eget arkivmaterial finns redan där. Casimirs bok kommer vi att sälja och intäkterna örönmärks för nyförvärv till föreningsbiblioteket.

Det är vår uttalade ambition att SHF skall ta ett nationellt ansvar för den här typen av unika material och bevara och göra det tillgängligt för eftervärlden. Om det saknas kunskap om värdet eller vad man kan göra av den, är det tyvärr lätt hänt att även en aldrig så heraldiskt intressant samling skingras eller i värsta fall kasseras. Detta vill vi efter bästa förmåga avvärja.

Avslutningsvis vill jag påminna om att alla är varmt välkomna att nominera kandidater till förtjänstmedaljen till sekreteraren senast mitten av november.

I I L L U S T R A D E

HERALDICA,

Henric Åsklund

Rättelse till Vapenbild nr 63

Ulf Breitholtz, Kramfors, har uppmärksammat att den insända släktledningen på s 350 är felaktig. Den där nämnda **Anna Gerhardsdotter (Gertsdotter) (Snakenborg)** var inte dotter till Kristina Bengtsdotter (Bielke) utan till den äldre Gerhard Snakenborg och hans till namnet okända hustru. Jfr *Äldre svenska frälsesläkter*, II:1 (2001), s 73 f.

Färgprakt och kronglans

Måndagen den 19 juni 2006 överlämnade Svenska Exlibris-föreningen två exlibris till HKH Kronprinsessan Victoria.

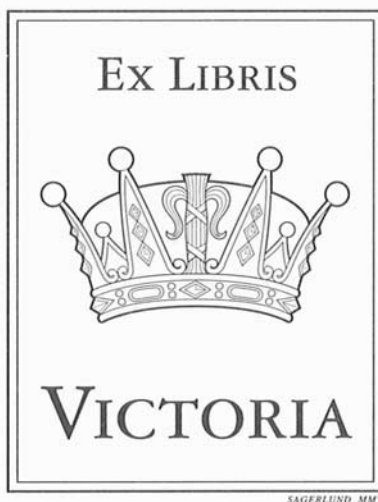
Överlämnandet ägde rum i Bernadottebiblioteket på Stockholms slott.

Föreningens styrelse hade tidigare beslutat att fullfölja framtagningen av exlibris till HKH Prins **Carl Philip** – se Vapenbilden nr 57 (2003), s 129 f – med exlibris även till Kronprinsessan.

Styrelsen för SEF framställde under 2005 således en förfrågan till hovet och Kronprinsessan, huruvida SEF kunde få lämna förslag till exlibris. Hovet återkom med ett konstaterande, att Kronprinsessan tagit del av SEF:s förfrågan och att Kronprinsessan med intresse såg fram emot förslag till exlibris.

Flera förslag

En arbetsgrupp bestående av dr **Micael Stehr**, som ordförande, samt auktoriserad patentkonsult **Lars C Stolt** och professor emeritus **Per-Axel Wiktorsson**, uppdrog, på SEF:s styrelses vägnar, åt heraldiske konstnären vid Riksarkivet **Vladimir A Sagerlund**, tillika styrelsemedlem i SEF, att ta fram förslag till exlibris. Kronprinsessan blev sedan vid ett

Det andra av HKH Kronprinsessan Victorias exlibris visar hennes krona som tronföljare.

företrädare informerad om SEF och exlibris i allmänhet samt föresåg ett antal förslag till exlibris. De två som hon sedermera valde var de som sedan trycktes och överlämnades.

Red.

Vinn riddarutrustning!

Du kan vinna en riddarmantel och sköld med valfritt landskapsvapen samt träsvärd från **Hjelms Förlag AB** i Uppsala om Du svarar rätt på följande två frågor:

- 1) Vilket vapen framröstades till att bli "årets vapen 2005"? Ekenkrona, Varbergs tingsrätt eller Ulwencreutz?
- 2) Vilket svenskt landskap har en svart grip i skölden?

Svara senast den 15 oktober till Jesper Wasling, Sämngatan 10, 507 45 Borås, jesper@heraldik.se. Lotten avgör vinnaren bland inkomna rätta svar.

Red.

Klarrött eller purpur?

Av Nils Renhorn

Ur Rudolf Cederström: *De svenska riksvapnerna och kungliga värtig/hätsäckerna* (1942).

Kung Erik XIV:s krona från 1561. Lägg märke till färgen på kronfodret.

Vilken färg skall fodret i den kungliga kronan ha?

Frågan väcktes i samband med utarbetandet av ett nytt grafiskt profilprogram för polisen, som ju har lilla riksvapnet lagt på korsade fascies vilande på en eklövskrans som sitt kännetecken.

Först måste klarläggas vad den kungliga kronan egentligen symboliserar. Av tradition har den slutna bygelkronan varit förbehållen suveräna furstar. I överförd bemärkelse kan den sålunda anses vara en symbol för Sverige som *suverän stat*. Kronan är också en symbol för att Sverige är ett *konungarrike*. Den statsrättsliga benämningen på den svenska staten är ju Konungariket Sverige.

Däremot är kronan inte längre symbol för Sverige som monarki eftersom Sverige enligt Regeringsformen (RF) 1974 har en repub-

likansk författning: ”All offentlig makt utgår från folket” (RF 1:1). Och ”Regeringen styr riket” (RF 1:6). Den offentliga maktutövningen är således inte längre kunglig.

Prefixet ”Kungl.”

Kronan får kröna vapen för myndigheter, militära förband, länsstyrelser etc. Kronan visar här att de är *statliga myndigheter*. Före den nya författningen föregicks dessa enheters namn av prefixet Kungl. eller Kunglig. Men eftersom statsmakten inte längre utövas i kungens namn har detta prefix bortfallit. Det kvarstår endast i vissa benämningar där de kan sägas ingå i själva namnet, t ex Kungliga biblioteket, Kungliga Operan, Kungl. Tekniska Högskolan m fl.

Stora riksvapnet är statsöverhuvudets personliga vapen. Där bör kronfodret liksom vapenmanteln vara rödvioletta, dvs purpur, eftersom tinkturen symboliserar furstlig rang.

Även riksdagen, regeringen, departementen, utrikesrepresentationen och försvarsmakten kan föra stora riksvapnet. När så är fallet bör fodret i kronan som kröner skölden och vapenmanteln vara (klar)röda. Numera är det dock vanligt att de nämnda organen använder lilla riksvapnet i stället.

I polisens grafiska profil 2005 anges följande beteckningar för den röda färgen: För grafisk produktion PMS 186C och Ec8901, för digital publicering (RGB) R=204, G=0, B=51, CC 00 33 (hexadecimalt), NCS-beteckning NCS 1080-Y90R.

Polisens vapen. Lägg märke till färgen på kronfodret.

Ny målare av serafimer- vapensköldar

Av Marcus Karlsson

Bengt Olof Käldes efterträdare att måla vapen för Kungl. Maj:ts Orden utsågs den 27 april 2006.

Leif Ericsson, 35 år, är utbildad inom reklam och dekoration och har haft flera utställningar i Stockholm och i New York. Sedan barnsben har han målat och ritat i huvudsak djur- och naturmotiv i olja på duk.

– Min specialitet i dag, säger han, är måleri med hjälp av ”fördrivningsteknik” eller braurateknik som innebär att man försöker dölja penseldragen och skapa en realistisk illusion.

Sedan några år tillbaka har Leif Ericsson målat vapen för Svenska Frimurare Orden, vilket har väckt hans intresse för heraldik.

Han är bosatt på Vendelsö med hustru och två döttrar.

Leif Ericsson.

Fotom: Leif Ericsson.

Anställningen föregicks av att tre konstnärer valdes ut att göra varsin provuppmålning. De tre förut uppmålade vapnen tillhörde alla medlemmar av den ryska tsarfamiljen. Vapnen var därmed identiska och de tre provuppmålningarna kunde jämföras. Leif Ericssons provmålning visar vapnet för storfurst Nikolaj Mikhailovitj av Ryssland (1859–1919).

Våra första landskapsvapen

Handvävda i linnedamast och med historisk resumé. Utmärkta vid uppvaktningar.

Titta in på min hemsida eller ring 070-6852025

SHF under trettio år

Av Jesper Wasling och Henric Åsklund

Mycket har hänt under föreningens första 30 år. I den här sammanställningen tar vi upp både stort och smått genom åren och fram till idag.

Svenska Heraldiska Föreningen grundades den 10 september 1976. Ebbe R:son Mark hade i detta syfte bjudit in Ingvar Torefalk, Carl-Axel Rydholm och Carl-Axel Flach till sitt hem på Södra vägen 10 i Göteborg. De var alla ledande medlemmar i Västra Sveriges Heraldiska Förening och flera av dem var med och grundade även den föreningen 1960. VSHF var en tämligen fristående under-avdelning till Societas Heraldica Scandinavica med tydlig förankring i Västsverige. Inre stridigheter ledde

till att VSHFs ordförande Mark, sekreterare Flach, kassör Torefalk och redaktör Rydholm, det vill säga hela styrelsens kärna förutom vice ordföranden, valde att lämna föreningen och istället stifta en ny, rikstäckande och helt självständig heraldisk förening.

Akademisk eller populär

En av orsakerna till konflikten i VSHF var att det fanns delade meningar om vilken inriktning föreningen skulle ha. Några önskade se en akademisk förening som främst inriktade sig på att stödja forskning, samt vara en samlingspunkt för dem som har ett djupt intresse för, och stor kunskap om heraldik. Andra ville ha en populärvetenskaplig förening som även vände sig till en bred, men kanske mindre kunnig, publik. Det var de senare som grundade SHF och det breda folkbildande anslaget lever kvar än idag.

En ny start

Den nya föreningen fick en god medlems-tillströmning och snart hade man närmare hundra medlemmar. Även om SHF var och är en riksomfattande förening skedde den huvudsakliga rekryteringen av aktiva i Västsverige, främst i Göteborg och Grästorp. Här fanns två grupper som hade nära kontakt med varandra även utanför föreningen.

Föreningens kärna under 70- och 80-talen var de fyra grundarna och Ingemar Apelstig, invald som styrelseledamot vid första årsmötet i december 1976. Kring dessa kretsade de flesta aktiviteter och överlägset viktigast var tidskriften Vapenbilden, som utkom med två nummer årligen å 12–16 sidor. Man kan med fog säga att redaktörskapet länge var föreningens viktigaste post. Utöver tidskriften ordnades föredrag och en del utflykter.

Ekonomi var ett ständigt sorgbarn och

Foto nr SHF:s arkiv.

Svenska Heraldiska Föreningens ordförande 1976–87 och hedersordförande 1988–92, länsassessor Ebbe R:son Mark (1910–92).

så sent som 1988 kostade trycket av Vapenbilden fortfarande mer än vad föreningen fick in i medlemsavgifter. Anledningen var dels att medlemsavgiften egentligen var för låg, dels att man i princip betraktade alla som anmäلت intresse som medlemmar, oavsett om de verkligen betalade avgiften eller ej. Att föreningen överlevde berodde enbart på att några få personer i styrelsen årligen donerade mellanskillnaden.

Det ska inte förnekas att SHF haft sin beskärda del av de konflikter och personmotsättningar som tyvärr inte varit helt ovanliga i svenskt heraldiskt liv genom åren. Den största turbulensen uppstod 1982, då Christopher von Warnstedt (som trots att han var stockholmare varit vice ordförande, medlem i redaktionskommittén och idéspruta sedan 1977) iscensatte ett försök att ta över föreningen och flytta dess säte till Stockholm. Detta misslyckades och han lämnade föreningen. Incidenten förde olyckligtvis med sig att många aktiva och presumtiva aktiva drog sig ur och inom SHF växte det fram en misstro mot stockholmsheraldiker. I efterdyningarna sjönk antalet medlemmar från 150 till 100.

Första generationsskiftet

I början av 80-talet trappade Flach ner sitt engagemang och under verksamhetsåren 1988 och 1989 genomgick styrelsen ett rejält generationsskifte. Under dessa två år fick föreningen ny ordförande, ny kassör, ny sekreterare, tre nya ledamöter och en ny medlem i redaktionskommittén. Mark avgick av åldersskäl och lämnade över till Ingemar Apelstig. Ny sekreterare blev Jan Karten-gren (som då hette Merenius), strax följd av Per-Olof Widing. Owe Wennerholm tog över som kassör och årsmötet valde dessutom in Perolow Jonsson-Falck och Tor Flensmarck i styrelsen. 1990 blev Bengt-Göran Lundqvist revisor och fyra år senare utsågs han till kassör när Ella Söderström (Flensmarcks mor) tvingades lämna uppdraget på grund av sjukdom.

I styrelsearbetet blev det stora förändringar.

Medlemsredovisningen blev bättre och protokollen mer utförliga och informativa. Stadgarna ändrades så att verksamhetsåret följer kalenderår, med årsmötet på våren istället för på hösten, från och med 1990. Vapenbilden fick i och med nr 26 nytt, mindre format, A5 istället för B5, vilket gav billigare tryck och utskick. Tillsammans med ett par rejäla höjningar av medlemsavgiften (från 40 kr till 100 kr på fem år) och en fördubbling av medlemsantalet till runt 200 gav detta föreningen en bättre ekonomi. Även om man fortsatt anpassade föreningens kostym till ett medlemsantal där ibland inte ens hälften verkligen betalade medlemsavgiften lyckades man ändå 1995 äntligen komma ifrån de årliga donationerna för att hålla föreningen flytande.

Flensmarck blev redaktör 1990 och innehade den viktiga posten i tio års tid, parallellt med sitt redaktörskap för Skandinavisk vapenrolla. Inriktningen på Vapenbilden ändrades. Den tidigare redaktören Rydholm var ”fräck”: han tog in material som han saxade från andra skrifter, han tog kontakt med skribenter och han skapade en medlemstidning som var full av åsikter, på gott och ont. Med Flensmarck blev det färre, men längre och mer djuplodande artiklar. Genealogin fick större plats även om den alltid hade en stark heraldisk förankring. Antalet skribenter blev färre, debatterna likaså.

Jonsson-Falck var den som betytt mest för de heraldiska utflykterna. Under femton år, från 1988, var han ciceron på så gott som varje utflykt och den som tog fram och utförligt och medryckande berättade om utflyktsmålen. Efter hans tid som aktiv har intresset för utflykterna dalat och de är i nuläget i behov av en nytändning.

Navet Rydholm

Den ende av grundarna som fortsatte att vara en drivande kraft även under 90-talet var Carl-Axel Rydholm, kallad ”Cary” efter sin signatur. Han var aktiv i föreningen ända till sin död 1999. Under sina 23 år i styrelsen var han redaktör i 15 år (medlem i redaktions-

Forts s 426.

Nya vapen

Bro Hof Slott AB

Företag med bland annat golf-anläggning i Upplands Bro. Antaget den 12 april 2006.

Sköld: *I blått fält ett lejon med röd beväring gående på en genomgående bro i tre spann under en av en tinnskura bildad ginstam och i böger tass hållande en sexuddig stjärna, allt av guld. Blått hjälmtäcke fodrat med guld. [I vidstående teckning ersatt av en vapenmantel.] Hjälmprydnad: *En leopard av guld med röd beväring stödjande böger tass på en sexuddig stjärna av guld. Valspråk: 'TRADITIO PONS AD FUTURUM (latin "Traditionen är en bro till framtiden").**

Teckning: Magnus Bäckmark.

Tjernberg

Antaget av makarna **Mona** och **Crister Tjernberg**, Eskilstuna, 2005.

Sköld: *I fält, kluvet i silver och grönt, en örn med dödskalle som huvud, allt kluvet i blått och guld. Grönt hjälmtäcke fodrat med silver. Hjälmprydnad: *En uppstigande örn såsom i skölden.**

Teckning: Davor Zovko.

Vapenbilden strävar efter att omnämna alla vapen nytillkomna i Sverige från och med år 2000. Meddelanden om sådana tar vi tacksamt emot. Skicka dem till SHF, c/o Stefan Bede, Östra Skansgatan 22, 412 02 Göteborg, bede@heraldik.se.

Schei

Antaget av kommi nister

Caroline Schei, Solna,

2004. Medges till släkt-

medlemmar. Släkten

inkom till Sverige

1965 med vapen-

antagarens far, ingen-

jören Hans Petter

Schei, Bålsta. Släktens

äldste kände stamfader

är dennes farfar Peder

Schei, länsman i Förde, Norge, vars äldsta barn föddes 1906.

Sköld: *I rött fält en lutberros av guld med rött hjärta och kors av silver över ett treberg av guld. Rött hjälmtäcke fodrat med guld. Hjälmprydnad: *Ett treberg av guld krönt av en lutberros av guld med rött hjärta och kors av silver.**

Teckning: Magnus Bäckmark.

Markén

Antaget av makarna,

enhetschefen **Chris-**

tofer och konstnären

Angelica Markén,

Västerås, 2006.

Sköld: *I svart fält en*

bägare av guld på kupan

besatt med tre röda ru-

biner och ovan ätföljd av

en nedåtvänd mänskära

besatt på oransidan med

fem solstrålar, allt av guld. Svart hjälmtäcke fodrat

*med guld. Hjälmprydnad: *En spira med tre klot**

och överst en sjuuddig stjärna, allt av guld, mellan

två svarta stänger med vardera två röda vimplar. Val-

språk: COGITANDO ET AGENDO (latin "Genom

tänkande och handlande").

Teckning: Angelica Markén.

Familjevapnet – nyckeln till din historia

Ett vapen utgör en familjesymbol och som sådan en traditionsbärare från generation till generation.

Jovenia Juveler har många års erfarenhet av att tillverka vapenringar med sigillgravyr - ett konsthantverk vars utförande kräver mycket hög precision.

Jovenia Juveler har ett stort urval av ringmodeller.

VÅR "EGEN" MODELL

Ringen är massiv, i 18k guld med sigillgraverat vapen i oval Sardonyx.

Vi tillverkar även personligt designade vapenringar: Monogram, familjevapen eller emblem graveras exempelvis i manschettknappar och medaljonger.

EXKLUSIV LEVERANS

Vapenringen levereras i ett elegant etui tillsammans med 50 stycken visitkort – med Ert vapen i relieftryck – ett fotografi av ringen samt ett lackavtryck av vapnet.

Leveranstiden är åtta veckor.

J JOVENIA JUVELER
S. EGGER

Jovenia AB, Biblioteksgatan 10, SE-111 46 Stockholm
Telefon +46 (0)8-611 25 66, 611 25 88, Fax +46 (0)8-611 22 39
info@joveniajuveler.se www.joveniajuveler.se

Föreningens vice ordförande 1982–99, redaktör Carl-Axel Rydholm (1921–99). Foto: Alf Djerf.

kommittén i ytterligare 8 år), sekreterare i 11 år, vice ordförande i 16 år och dessutom kassör i två år. Under merparten av tiden innehade han två eller tre tunga poster parallellt. Cary var genom sin entusiasm det nav som föreningen roterade kring. Ett exempel på hans oförtrutna strävan att sprida heraldiken i alla sammanhang var att den idrottsförening han även var aktiv i, Grästorps IF, förde en vapenrulla över alla medlemmar och att de som inte redan hade ett vapen vid inval (vilket praktiserades) fick sig ett komponerat och tilldelat av Cary. I detta sammanhang måste även Carys parhäst Alf Djerf nämnas. Revisor i 23 år och en viktig person för SHF lite i skymundan. Alf hjälpte Cary på många sätt, både i det redaktionella arbetet och inte minst rent praktiskt genom att delta och bistå i nästan alla föreningens aktiviteter.

Andra generationsskiftet

Det andra generationsskiftet ägde rum 2003 då Apeltig och Jonsson-Falck trädde tillbaka som ordförande respektive vice ordförande (och lämnade styrelsen året efter), medan sekreterare Rune Torstensson och kassör Lundqvist helt lämnade. In trädde Henric Åsklund som ordförande, Stefan Bede som

vice ordförande och Jesper Wasling som sekreterare. Alla tre var redan väl etablerade i styrelsen, Åsklund sedan 5 år och Bede och Wasling sedan 10 år, under vilka Wasling tidigare hunnit vara sekreterare i 6 år och redaktör i ett år. Kassör blev först Marcus Karlsson och efter ett par år Johanna Arnell. Till den nya generationen hör även Magnus Bäckmark som valdes in i styrelsen 2001 och då efterträdde Wasling som redaktör. Under de följande åren tillkom även Thomas Falk, Martin Sunnqvist och Alexander Ulljörn.

En ny administration

De allra första verksamhetsåren med den nya unga styrelsen handlade inte så mycket om att bygga ut verksamheten som att bygga en ny administration och ett nytt kontaktnät. Nya stadgar antogs på årsmötet 2003 och de var huvudsakligen formulerade av en av revisorerna, Lennart Wasling (Jespers far). Lennart bistod den nya styrelsen med allehanda råd och råd i hur man bäst sköter en ideell förening och då i synnerhet på bokföringsfronten. För att få grepp om ekonomin frångick man den redovisningsmetod som tidigare använts, den så kallade kontantmetoden, och bokförde strikt intäkter och utgifter på de räkenskapsår de tillhör. Detta möjliggjorde effektiv budgetering och budgetuppföljning. En databas med alla medlemsuppgifter skapades och en avsevärt striktare syn på vem som är medlem tillämpas. Endast de som verkligen betalt avgiften för ett givet verksamhetsår tas med i den tryckta matrikeln. Med Sunnqvist som aktiv och uppsökande annonsansvarig vinner SHF även betydande nya intäkter.

En viktig beståndsdel i det nya arbetssättet var att styrelsen tillsätter styrelseöverskridande arbetsgrupper, där inte ens den ansvarige nödvändigtvis är styrelseledamot. Detta möjliggör en avsevärt bredare verksamhet och ger dessutom underlag för en långsiktig återväxt i styrelsen.

Ett gott exempel på detta är arbetsgruppen för kyrklig heraldik, som med Claus K Bernt-

sen i ledningen och de heraldiska konstnärerna Davor Zovko och Falk bland medlemmarna tog initiativ till och bistod i framtagningen av ett vapen för Strängnäs-biskopen Hans-Erik Nordin.

En annan viktig del är en uttalad strävan efter täta kontakter och goda relationer med "Heraldiksverige" (och "Heraldiknorden"), både det officiella och det ideella. Uppsökande verksamhet för att uppvakta potentiella medlemmar inleddes också. Viktigast i detta arbete är dels medlemskapet i Sveriges släktforskarförbund och deltagandet på de årliga släktforskarlagarna, dels inrättandet av Sockenheraldiska institutet, med ambitionen att i samverkan med hembygdsrörelsen skapa vapen för alla landets socknar. Strävan att vara verkligt rikstäckande underlättas av att styrelsen nu är geografiskt spridd över landet, med två ledamöter vardera i Göteborg, Borås, Skåne (sedan 2005, då Åsklund flyttade dit från Boråstrakten) och Stockholm, samt en ledamot i Linköping.

Både föreningen (såväl antal medlemmar som antal aktiva) och ekonomin växte och äntligen skapades utrymme till många av de projekt som stått på önskelistan sedan årtionden tillbaka. Antalet medlemmar passerade 2005 300-strecket.

Internet - fönster mot världen

Många viktiga första steg togs under de år som ledde fram till det andra generationsskiftet. Det på sikt mest betydelsefulla var att föreningen redan i april 1997 fick en hemsida, med initiativtagaren Wasling som webbredaktör. Detta fönster mot omvärlden öppnade en helt ny kanal för rekrytering och informationsspridning. Talande är att redan första året med uppgiven e-postadress får sekreteraren Wasling mer inkommande post än vad som inkommit till föreningen under alla förutvarande år och det är en utveckling som bara stärks längre fram i tiden. Hemsidan har sedermera kompletterats, dels med ett välbesökt forum "Heraldica", öppet för alla

intresserade och med utrymme även för andra heraldikorganisationer i Norden, dels med en mycket ambitiös databas som strävar efter att omfatta samtliga heraldiska vapen i Sverige och som i dagsläget innehåller drygt 5000 vapen. Bakom databasen står förutom Wasling främst Ulltjärn, som tar över som webbredaktör 2005 och Anders Alexandersson. Ulltjärn är även ansvarig för den korrespondenskurs via hemsidan som han själv tagit initiativ till.

Vapenbilden i färg

Ett annat viktigt steg är satsningen på att Vapenbilden åtminstone delvis trycks i färg, från nr 51 och framåt. Faktum är att höjningen av medlemsavgiften 2001, från 100 kr till 150 kr, var föranledd av två saker – internet och Vapenbilden i färgtryck. Antalet sidor utökades också, men utgivningen var av ekonomiska skäl lite ojämn under ett antal år, med 2–4 årliga häften om 16 eller 32 sidor, mestadels till hälften i färg, men även med något nummer åter helt i svartvitt. Från och med år 2005 stabiliserades utgivningen till fyra nummer per år, två á 16 sidor och två á 32, alltid till hälften i färg. Med Bäckmark fick Vapenbilden en redaktör som förenar Rydholms kontaktskapande med Flensmarcks vilja till fördjupning och till det en heraldisk konstnär som vill betona den heraldiska bilden. Ett led i det är den uppskattade serien "Nya vapen", med start i Bäckmarks första Vapenbilden som redaktör, nr 50 år 2001. Vid den här tiden inleddes också den samverkan kring utgivningen med Heraldiska samfundet i Stockholm som kom att visa sig mycket fruktbar.

Matrikeln och härolden

Redaktör Bäckmark redigerade även matrikeln, som kom ut första gången 2001, och tecknade på eget initiativ dit de medlemsvapen han råkade ha kännedom om. Detta ledde till att en ansvarig för medlemsvapenrullan utsågs för att inför nästa år mer systematiskt samla uppgifter om medlemmarnas vapen. Åsklund

Forts s 431.

Ägarna till Yxtaholm

Av Per-Axel Wiktorsson

I min ägo finns en tavla, som utgör originalet till ett julkort från 1957. Tavlan har överskriften ”Ägare av Yxtaholm, tidigare Yxta”.

Faktauppgifterna har enligt tavlans uppgifter sammanställts av riddarhusgenealogen Folke Wernstedt 1955–56. På baksidan uppges att vykortet framställts i starkt begränsad upplaga och att ”Folke Haldén önskar God Jul”.

Yxtaholm ligger i Lilla Mellösa socken i Södermanland, alldeles nordost om Flen. Det omnämns 1329 i formen Yxta, men den ursprungliga namnformen bör ha varit Eke-sta(d) med innebörden ’gården vid ek-dungen’.

Från 1360-talet är ägare kända. I Yxta fanns då två gårdar som beboddes av frälsemän. Den ene var, åtminstone 1368, Lars Jönsson (Johan

Björnssons ätt), känd redan 1319,¹ vars sigill är det första som är avbildat på tavlan.

Gårdarna förenades till en gård genom ett gifte. Mannen i det giftet var väpnaren Magnus Nilsson, känd 1430–46, som efterträddes av sin son, väpnaren Nils Magnusson, känd 1456–80.² Deras ätt brukar kallas Yxtaätten och de förde – som synes i de två följande sigillerna på tavlan – en sparre, inte en spets.³

Därefter möter på tavlan två sköldar i allians, för Nils systerdotterdotter Maria Pedersdotter Knagh och dexter därom hennes man, riksrådet Peder Hansson (Forstena-släkten), känd 1521–46.⁴ För Maria, som enligt tavlan ägde Yxta från 1505 till 1560, är uppmålat ett vapen som är okänt för Raneke. Det är oklart varifrån uppgiften kommer om dess utseende; en ginbalksvis ställd genomgående gren. Motivet har målats i diffusa färger, uppenbarligen mar-

kerande att tinktursättningen inte är känd.

Följande ägare, från 1560, var hövitsmannen Hans Pedersson (Forstena-släkten), känd från 1552, stupad 1565, gift med Malin Larsdotter (Sparre), född 1528, död 1597, i hennes första gifte.⁵

Deras son var ståthållaren Peder Hansson den yngre (Forstena-släkten), känd 1581–1608. Hans och hans första hustru Brita Bååts vapen är avbildade på tavlan.

Av någon anledning gick Yxta senast 1583 över till ätten Lillie av Gregers Mattssons ätt, vari ovannämnda Malin Larsdotter var ingift i sitt andra gifte. Den nye ägaren var en äldre bror till hennes make, nämligen härads-hövdingen Sven Jönsson, känd 1583–1609.⁶ Han innehade godset ännu 1609 och var gift med sin syssling Anna Eriksdotter Ulfsparre (af Broxvik), känd 1591–1635. Hon rådde om Yxta efter makens död.

Den andra raden vapenpar på tavlan inleddes med Annas brors, rikstygmästaren Johan Månsson (Ulfsparre af Broxvik), känd 1600–32, avliden före 1655. Vapen är avbildade för honom och hans andra hustru, Brita Lilliesparre (af Fylleskog), som efter hans död innehade godset. Hon fick Yxtaholm, som godset från och med nu kallas, i morgongåva vid vigseln 1628 och innehade det till sin död 1655.

Nästa vapenpar representerar generalmajoren, friherre Hans Ulfsparre (af Broxvik), född ca 1632, död 1688, gift 1659 med sin syssling, ovannämnda Johans och Britas dotter Märta Ulfsparre (af Broxvik), född 1629, död 1669. Hon ägde Yxtaholm från 1655 till 1664.

Fransk getabock

Därefter övergick godset till hovskräddaren Claude Rocquette, adlad Hägerstierna, som innehade godset 1664–76 och annars är känd 1645–82. Vapnet för hans hustru Magdalena Moijal, död 1685, som liksom sin make var bördig från Languedoc i Frankrike, är intressant. Skölden visar en upprest getabock

på ett treberg. Tinktur-sättningen synes inte heller här vara känd av Wernstedt, och någon källhänvisning är lika litet här angiven.

Landshövdingen Jakob Fleming, född 1640, död 1689, ägde Yxtaholm åtminstone från 1680 till sin död. Hans andra hustru var friherinnan Sofia Bonde, född 1653, död 1687.

Nästa ägarpar är generaladjutanten Per Sparre (af Rossvik), född 1685, död 1725, och hans andra hustru, ovannämnda Jakobs och Sofias dotter Sigrid Ebba Fleming, död 1725. Hon innehade godset från sin fars död. Deras barn ägde sedan Yxtaholm 1725–39.

Den tredje raden inleddes av överintendenten, friherre Gustaf Nils Clodt, född 1712, död 1770. Han gifte sig 1738 med Beata Gustava Sparre (af Rossvik), född 1720, död 1782, som innehade godset från 1739. Under deras tid uppfördes slottsbyggnaden 1750–53. Hennes syskon innehade det därefter 1782–97.

Totties vapen missat

Nu inleddes ett skede, när Yxtaholm i stor utsträckning övergår från ägare till ägare genom köp. Högadliga ägare växlar med ofrälse affärsmän. Anders Tottie, född 1736, död 1816, ägde godset från 1797 och var gift med Henrika Maria Schröder. De representeras båda av namnchiffer – Wernstedt har inte känt till det tottieska vapnet, som finns med i Arvid Berghmans Borgerlig vapenrulla (1950). Totties arvingar innehade godset 1816–30.

Greve Carl de Geer, född 1781, död 1861, hade Yxtaholm från 1830 till sin död. Han gifte sig 1810 med friherrinnan Ulrika Sprengtporten, född 1793, död 1869, som rådde om godset som änka till sin död.

Under åren 1869–75, medan han ännu var ungtkarl, var greve Carl von Platen, född 1833, död 1888, ägare till Yxtaholm.

Den därpå följande innehavaren, till 1884, var greve Gustaf Hamilton, född 1833, död 1902. Han ägde Yxtaholm till 1884 och var gift med grevinnan Mariana Lewenhaupt, född 1841, död 1896.

Härefter ägdes godset av kapten Wilhelm

Slottsbyggnaden på Yxtaholm är uppförd 1750–53.

Bremer 1884–88 och av patron Carl Wilhelm Rettig 1888–1903.

Den sista raden inleds med generalkonsul Ernst Philipson, som rådde om Yxtaholm 1903–09.

Greve Samuel af Ugglas, född 1853, död 1932, gifte sig 1879 med grevinnan Eva von Hermansson, född 1858. Hon ägde godset 1909–18. Under denna tid renoverades slottet 1910.

Greve Sten Bielke, född 1875, död 1945, var hovjägmästare och rådde om godset 1918–28.

Greve Adolf von Rosen, född 1898, död 1954, innehade Yxtaholm 1928–34. Hans första hustru, från 1923, var hans fyrmänning, grevinnan Elsa von Rosen, född 1904, död 1991.

Slottsbyggnaden jämte ett park- och trädgårdsområde innehades 1934–45 av friherrinnan Ebba Langensköld, född 1897.

Under åren 1945–48 ägdes slottet av Ingrid Braunerhielm, född friherrinna Sparre, född 1887, död 1973.

År 1948 förvärvades slottet av Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), som äger det än idag. Föreningens emblem avslutar den fjärde och sista raden på tavlan.

¹ Jan Raneke, Svenska medeltidsvapen (2001), s. 256.

² Årtalsuppgifterna enligt tavlan. Gissningsvis har Wernstedt hämtat dem från Karl Henrik Karlssons genealogiska anteckningar i Riksarkivet.

³ I Ranekes ovannämnda arbete är ätten på s. 57 (nr 4 Måns Nilsson och nr 6 Nils Månsson) felaktigt sammanförd med ätten Gera.

⁴ Gustaf Elgenstierna har i Den introducerade svenska adelns ättartavlor, II (1926), förväxlat Peders hustru med hans svärmor **Mektild** (ej "Märta") **Andersdotter**, dotter till väpnaren **Anders Ragnvaldsson (stubbe)**, ovannämnde Nils

Magnussons sväger. Jfr Bengt Hildebrand och Hans Gillingstam i Svenskt biografiskt lexikon, 16 (1964–66), s. 386f.

⁵ Uppgifter om dessa och följande adliga personer, se Gustaf Elgenstierna, a a, I–IX (1925–36).

⁶ Elgenstierna har felidentifierat Yxta med Yxstad i Rogslösa socken i Östergötland.

Forts från s 427.

utsågs 2001 och 2002 gavs denna nya styrelse-post formellt titeln härold. Den unge danske heraldiske konstnären Ronny Andersen engagerades och har sedan 2002 tecknat alla matrikelvapen. Jonas Arnell (ej släkt med Johanna) utsågs till persevant för utmärkelser och även ordnar och medaljer tecknades 2003 och 2004 tillsammans med sköldarna. Åsklund efterträddes 2003 av Bede och året därpå ersatte Falk Bäckmark som redaktör för matrikeln. Tack vare sponsring från tryckeriet kom matrikeln 2005 äntligen ut i färg och kan på allvar tjäna som en inspirationskälla för den som funderar på att ta sig vapen. I dagsläget är drygt 60% av medlemmarna vapenförande.

Förtjänstmedaljen

På initiativ av Apelstig instiftades den 10 juni 2002 SHFs förtjänstmedalj och den kom att få större betydelse än styrelsen kanske först anade. I förarbetet inför instiftandet enades styrelsen om att i valet av medaljörer försöka sprida gracerna över hela fältet och uppmärksamma såväl heraldikens tjänstemän, heraldiska konstnärer och vapenteoretiker som föreningsaktiva och entusiastiska amatörer, eftersom var och en av dessa behövs för att heraldiken skall frodas och utvecklas. Medaljen blev snabbt viktig som kontaktskapare och fyller en viktig roll genom att skänka välförtjänt uppskattning till många heraldikens tjänare. Traditionen med medaljörsföredrag på årsmötet är också mycket uppskattad.

Skriftserien

Under 2005 blev den gamla tanken om en skriftserie äntligen verklighet i och med att ”Heraldik för nybörjare” gavs ut. Den vänder sig till noviser i heraldikens värld och fyller ett viktigt folkbildande och medlemsrekryterande behov. Vägen till en färdig skrift är ganska lång och hård, med ett par års startsträcka i

väntan på ekonomiska förutsättningar, många skribenter och hård press att hålla sig inom givna ramar. Redaktör är Wasling, redaktionsmedlemmar Sunnqvist och Åsklund och bidragsgivare flertalet av styrelseledamöterna samt ytterligare några medlemmar.

Svenskt vapenregister

På föreningsstämman 2006 beslutades att SHF skall upprätta ett heraldiskt register och Svenskt vapenregister, ombesörjt av Svenska vapenkollegiet, ser dagens ljus. Behovet av en nationell släktvapenregistrering, efter kompetent prövning men utan avskräckande ekonomiska hinder, hade funnits länge. Redan under föreningens första tid i slutet av 70-talet väcktes frågan och den återkom under både 80- och 90-talen. Initiativtagare under 2000-talet var Wasling, men drivande blev snart Sunnqvist och Åsklund. Det var först efter ett par års intensivt styrelsearbete och många kontakter och diskussioner både på nationell och samnordisk nivå som projektet verkligen passerade startskottet och sjösättningen hösten 2006 kunde börja planeras. Nämnas i sammanhanget bör statsheraldiker Henrik Klackenbergs entusiasm och starka stöd och Heraldiska samfundets ordförande Per Nordenvalls tydligt positiva inställning.

Framtiden

I skrivande stund är SHF Heraldiksveriges ledande kraft och föreningen står stark och välrustad inför framtiden. Styrelsen arbetar vidare mot de övergripande målen:

Att SHF skall:

- Samla och betjäna *alla* heraldikintresserade i Sverige.
- Upplýsa allmänheten och bevaka heraldikens intressen i samhället.

SHFs styrelseledamöter 1976–2006

Av Henric Åsklund och Jesper Wasling

1. EBBE RISON MARK (1910–1992). Jurkand, länsassessor vid Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. En av föreningens stiftare och dess förste ordförande 1976. Efter tolv års ordförande-skap lämnade han klubban ifrån sig i slutet av 1987. Hedersordförande 1988 19/6. En minnesteckning över honom finns i Vapenbilden nr 32, s 406.

2. CARL-AXEL FLACH (1907–1987). Direktör, reklamchef, Göteborg. En av föreningens stiftare och vice ordförande på interimsmötet 1976. Från första årsmötet var han sedan styrelseledamot till slutet 1981, då han blev styrelse-suppleant, för att sedan lämna styrelsen på hösten 1982.

3. CARL-AXEL RYDHOLM (1921–1999). Redaktör, Grästorp. En av föreningens stiftare samt sekre-terare och därtill redaktör för Vapenbilden 1976. Vice ord-förande hösten 1982, varvid han behöll posten som sekreterare till slutet av 1986.

Han lämnade redaktörskapet för Vapenbilden hösten 1990. Under sitt vice ordförandeskap var han också kassör verksamhetsåren 1991–1992. En minnes-teckning över honom finns i Vapenbilden nr 46, s 629–31.

4. INGVAR TOREFALK (1926–). Major, Göteborg. En av föreningens stiftare och kassör 1976. Lämnade denna post och blev i stället styrelseledamot i slutet av 1988. Lämnade styrelsen 1993. SHFGM 2006.

5. INGEMAR APELSTIG (1942–). Direktör, Trollhättan. Sty-relseledamot på första årsmötet 1976. Ordförande från och med verksamhetsåret 1988. Efter femton år som ordförande lämnade han 2003 23/3 över till Henric Åsklund och blev åter styrelseledamot. Lämnade styrel-sen 2004. Hedersmedlem 2003 23/3. SHFGM 2004. Heders-ordförande

2006 26/3.

6. HEINRICH VON BUDDENBROCK (1923–). Arkitekt, Stockholm. Styrelseledamot hösten 1978, lämnade styrelsen ett år senare.

7. CHRISTOPHER VON WARNSTEDT (1918–1998). Gymnasiadjunkt, Stockholm. Vice ordförande slutet av 1977. Lämnade styrelsen hösten 1982.

8. OTTO VON WASSERREICH (1922–). Direktör, Göteborg (bor utomlands sedan 1983). Styrelse-ledamot hösten 1979. Lämnade styrelsen slutet av 1983.

9. BROR JACQUES DE WÆRN (1927–). Arkivarie, heraldisk konstnär, Stockholm. Styrelseledamot verksamhetsåren 1981 och 1982. SHFGM 2004.

10. ROGER DE ROBELIN (1953–). Fil kand, Stockholm. Styrelsesuppleant hösten 1978 och styrelseledamot slutet av 1981. Lämnade styrelsen hösten 1984.

11. NILS FREDRIK BEERSTÄHL (1935–). Fil lic, arkivarie, Falköping. Styrelseledamot verksamhetsåren 1984 till 1988. SHFGM 2003.

12. JAN KARTENGREN (f. MERENIUS) (1962–). Köpstadsö. Styrelseledamot hösten 1985 och sekreterare slutet av 1986. Därefter åter ledamot slutet 1988. Lämnade styrelsen 1991.

13. OWE WENNERHOLM (1940–). Fjärås. Styrelseledamot hösten 1985. Kassör verksamhetsåren 1989 till 1990, varefter han åter blev styrelseledamot 1991. Lämnade styrelsen 1993.

14. TOR FLENSMARCK (1945–). Jur kand, redaktör, Kristianstad. Styrelseledamot hösten 1988. Redaktör för Vapenbilden hösten

1990. Lämnade redaktörskapet 2000 och styrelsen 2002. SHFGM 2003.

15. PEROLOV JONSSON-FALCK (1935–). Arkitekt, Göteborg. Styrelseledamot hösten 1988 och vice ordförande 1999. Lämnade sin post som vice ordförande 2003 och blev då åter styrelseledamot. Lämnade styrelsen 2004. SHFGM 2005.

16. PER-OLOF WIDING (1950–). Fil kand, Västra Frölunda. Sekreterare verksamhetsåren 1989 till 1993, därefter styrelseledamot. Lämnade styrelsen 1997.

17. ELLA SÖDERSTRÖM (1917–1999). Kristianstad. Kassör 1993 och 1994, men lämnade på grund av sjukdom styrelsen 9/8 under det senare verksamhetsåret.

18. NILS STEFAN BEDE (1968–). Göteborg. Styrelseledamot 1993. Vice ordförande och tillika härold 2003.

19. JESPER WASLING (1967–). Fil mag, journalist, Borås. Styrelseledamot 1993. Sekreterare 1994 och tillika webbredaktör 1997–2005. Lämnade posten som sekreterare och blev åter styrelse-ledamot när han valdes till redaktör för Vapenbilden 2000. Lämnade redaktörskapet för Vapenbilden

2001. Tillträdde andra gången som sekreterare 2003. Redaktör för skriftserien 2003 och med ett avbrott under 2004 åter 2005. Ordförande för Sockenheraldiska institutet från dess inrättande 2005 27/9.

20. BENGT-GÖRAN LUNDQVIST (1941–). Grästorp. Kassör och adjungerad i styrelsen 1994 9/8. Formellt invald 1995. Lämnade styrelsen 2003. SHFGM 2006.

21. RUNE TORSTENSON (1946–). Leg psykolog, Flöby. Inträdde i styrelsen som styrelseledamot 1997. Sekreterare 2000. Lämnade styrelsen 2003.

22. HENRIC ÅSKLUND (f. OSCARSSON) (1970–). Tekn dr, Södra Sandby. Styrelseledamot 1998.

Formellt utsett till nyinstiftade posten härold 2002 10/6, efter att ha varit ansvarig för medlemsvapenrullan sedan 2001. Ordförande 2003 23/3.

23. GUDRUN JOHANSSON (1945–). Ombudsman, Hisings Backa. Styrelseledamot verksamhets-åren 1998 till 2001.

24. MAGNUS BÄCKMARK (1974–). Fil kand, heraldisk konstnär och uppdragsläktaforskarer, Djurs-holm. Redaktör för Vapenbilden, tillika styrelseledamot, 2001.

25. MARCUS KARLSSON (1974–). Fil kand, bibliotekarie, Sollen-tuna. Kassör från 2003 till 2005, då han i stället blev styrelse-ledamot. Redaktör för skriftserien under en period 2004.

26. THOMAS FALK (1965–). Marknadschef, Borås. Styrelse-ledamot 2004.

27. FREDRIK HÖGLUND (1975–). Informatör, Karlstad. Styrelse-ledamot verksamhetsåret 2004. Redaktör för skriftserien under en period 2004.

28. JOHANNA ARNELL (1977–). Lärare, Västra Frölunda. Styrelse-suppleant 2004. Kassör 2005.

29. MARTIN SUNNQVIST (1975–). Jur kand, hovrättsfiskal, Lands-krona. Styrelsesuppleant 2004 och 2005. Styrelseledamot 2006 och ordförande för Svenska vapenkollegiet från dess inrättande 2006 26/3.

30. ALEXANDER ULLTJÄRN (1971–). Civilingenjör, Linköping. Styrelseledamot 2006. Webbredaktör sedan 2005.

SHFs styrelse 1976–2006:

Av Jesper Wasling och Henric Åsklund

Under SHFs första 30 år har just 30 olika personer passerat revy i föreningens styrelse. Här anges vilka som blivit valda på respektive årsmöte och hur styrelsen valt att konstituera sig. Redaktörskapet för Vapenbilden har alltid varit en viktig förtroendepost och i tabellen nedan indikeras redaktörskap genom kursiv stil. Observera att verksamhetsåren 1976 till 1990 räknas över nyår (dvs 77/78, 78/79 etc).

År	Årsmöte	1 Ordförande	2 Vice ordförande	3 Sekreterare	4 Kassör	5 Ledamot	6
76	76-09-10 ¹	Mark	Flach	Rydholm	Torefalk		
77	76-12-29	Mark	— ²	Rydholm	Torefalk	Apelstig	Flach
78	77-11-11	Mark	von Warnstedt	Rydholm	Torefalk	Apelstig	Flach
79	78-11-17	Mark	von Warnstedt	Rydholm	Torefalk	Apelstig	Flach
80	79-11-19	Mark	von Warnstedt	Rydholm	Torefalk	Apelstig	Flach
81	80-11-15	Mark	von Warnstedt	Rydholm	Torefalk	Apelstig	Flach
82	81-11-28	Mark	von Warnstedt	Rydholm	Torefalk	Apelstig	de Rob
83	82-11-05	Mark	Rydholm ³	Rydholm	Torefalk	Apelstig	de Rob
84	83-11-25	Mark	Rydholm	Rydholm	Torefalk	Apelstig	de Rob
85	84-11-16	Mark	Rydholm	Rydholm	Torefalk	Apelstig	
		86	85-11-15	Mark	Rydholm	Rydholm	Torefalk
87	86-11-14	Mark	Rydholm	Merenius	Torefalk	Apelstig	
88	87-10-30	Apelstig	Rydholm	Merenius	Torefalk		
89	88-11-19	Apelstig	Rydholm	Widing	Wennerholm	Flensmarck	Mereni
90	90-02-02 ⁵	Apelstig	Rydholm	Widing	Wennerholm	Flensmarck ⁶	Mereni
91	91-02-22	Apelstig	Rydholm	Widing	Rydholm ⁷	Flensmarck	Wenne
92	92-06-13	Apelstig	Rydholm	Widing	Rydholm	Flensmarck	Wenne
93	93-04-02	Apelstig	Rydholm	Widing	Söderström	Flensmarck	Bede
94	94-03-26	Apelstig	Rydholm	Wasling	Söderström ⁸	Flensmarck	Bede
Wasling		Lundqvist	Flensmarck	Bede	Jonsson-Falck	Widing	
96	96-03-17	Apelstig	Rydholm	Wasling	Lundqvist	Flensmarck	Bede
97	97-03-22	Apelstig	Rydholm	Wasling	Lundqvist	Flensmarck	Bede
98	98-03-21	Apelstig	Rydholm	Wasling	Lundqvist	Flensmarck	Bede
99	99-03-27	Apelstig	Jonsson-Falck	Wasling	Lundqvist	Flensmarck	Bede
00	00-03-26	Apelstig	Jonsson-Falck	Torstenson	Lundqvist	Flensmarck	Bede
01	01-03-25 ⁹	Apelstig	Jonsson-Falck	Torstenson	Lundqvist	Flensmarck	Bede
02	02-03-17	Apelstig	Jonsson-Falck	Torstenson	Lundqvist		Bede
03	03-03-23 ¹⁰	Åsklund	B e d e				Wasling
Bäckmark		*****	*****				
04	04-03-21	Åsklund	Bede	Wasling	Karlsson	Falk	Höglun
05	05-03-13	Åsklund	Bede	Wasling	Arnell	Falk	Karlss
06	06-03-26	Åsklund	Bede	Wasling	Arnell	Falk	Karlss

¹ Interimsmötet 1976 valde en styrelse om fyra personer.

² Vid första årsmötet i december 1976 utsågs ingen vice ordförande.

³ Efter inre stridigheter lämnade von Warnstedt och de Wærn styrelsen och Rydholm var nu både vice ordförande och sekreterare (och dessutom redaktör).

⁴ Merenius bytte sedermera namn till Kartengren.

⁵ Årsmötet förläggs från och med detta år till våren och verksamhetsåret sammanfaller hädanefter med kalenderåret.

⁶ På hösten detta år ersatte Flensmarck Rydholm som redaktör.

SHF:s årsmöte på Scandic Hotell i Borås 1993.
 Stående från vänster: Carl-Axel Rydholm, Per-Olof Widing, Kenneth Wulcan, Harald Broberg, Lennart Wasling. Sittande från vänster: Tor Flensmarck, Jesper Wasling, Ingemar Apelstig, Nils Stefan Bede, Rut Flensmarck.

Photo: Alf Djerf.

	7	8	9	10	11	S1 Suppleant	S2
	von Buddenbrock von Wasserreich von Wasserreich	de Wærn				de Robelin de Robelin de Robelin	
elin elin elin	von Wasserreich von Wasserreich Beerståhl Beerståhl	de Wærn				Flach	
k	Apelstig	Merenius⁴	Beerståhl	Wennerholm			
us us	Beerståhl Beerståhl Jonsson-Falck Jonsson-Falck	Wennerholm Wennerholm Torefalk Torefalk					
rholm rholm	Jonsson-Falck Jonsson-Falck Jonsson-Falck Jonsson-Falck	Torefalk Torefalk Torefalk Wasling Widing					
			95	95-03-25	Apelstig	Rydholm	
	Jonsson-Falck Jonsson-Falck Jonsson-Falck	Widing Torstenson Torstenson		Åsklund	Johansson		
		Torstenson Wasling Wasling Wasling	Bäckmark Bäckmark	Åsklund Åsklund Åsklund	Johansson Johansson Johansson		
	Karlsson	Apelstig				Jonsson-Falck	
d on on	Sunnqvist	Ulltjärn	Bäckmark Bäckmark Bäckmark	***** ***** *****	***** ***** *****	Sunnqvist Sunnqvist	Arnell

⁷ Rydholm blev nu både vice ordförande och kassör, då han tog över kassörsansvaret efter en dispyt mellan Wennerholm och den kanske övernätiske revisorn Alf Djerf. För att bistå Rydholm utsågs Söderström till vice kassör, dock utan att sitta i styrelsen.

⁸ Söderström avgick under året och revisorn Lundqvist trädde in som ny kassör och adjungerad i styrelsen eftersom endast årsmötet kan utse en styrelseledamot.

⁹ Enda året med tio (10) ledamöter i styrelsen. Formellt fanns ingen övre begränsning av antalet.

¹⁰ Nya stadgar trädde ikraft och antalet ledamöter är nu maximalt nio, varvid stolarna 10 och 11 upphörde. Upp till tre suppleanter kan även utses.

Landsskapsymboler

Av Jesper Wasling

Magnus Bolle: Sveriges landskapsymboler, 2004. Illustratör: Siv Zetterqvist. Förlag: Pedagogisk Information, www.pedagogisk-information.se. Inbunden, 108 sidor. Pris: 137 kr. ISBN 91-86404-29-6.

Så har vi äntligen fått en bok som sammanställer alla Sveriges landskapsymboler. Det är **Magnus Bolle** som författat den lilla skriften (105x155 mm, dvs A6-format) på 108 sidor.

Landskapsvapnen i boken är tecknade av **Vladimir Sagerlund**.

För varje landskap visas vapnet, landskapets blomma, djur, fisk, fågel, svamp, insekt, sten, mossa och grundämne. Bilder och korta texter finns endast för de sju förstnämnda.

En bok av det här slaget blir lätt en katalog och jag har läst många artiklar i ämnet där det tydligt framgår att författaren inte haft koll på sitt ämne. Det gäller inte Magnus Bolle. Trots

att han haft mycket lite utrymme för sin text visar han genom insprängda bisatser att han tagit sig tid att sätta sig in i ämnet och dessa små instick gör texten levande. Att dessutom få se Vladimir Sagerlunds vapenteckningar samlade ger boken ett extra plus.

Sveriges landskapsymboler är en bok som behövs i varje heraldikers bokhylla.

Visste Du att Ångermanlands landskapsmossa är tät fransmossa?

Ansök ur Bratts sigillfond

Ansök pengar till forskning ur Fonden för sigillhistorisk forskning vid Stockholms universitet. De disponibla medlen för år 2007 är ca 15 000 kr.

Fonden bildades 1943 när generalkonsul **G A Bratt** donerade en summa att användas för svensk sigillhistorisk och heraldisk forskning eller för vård av medeltida sigill. 1991 antogs nya stadgar för fonden och det blev möjligt att använda fonden, inom ramen för ovan angivna ändamål, till stipendier (även resestipendier eller bidrag till viss verksamhet eller visst projekt). Sedan 1993 har fonden årligen givit en stipendiat medel för att utveckla sin forskning.

Ansökanden från Stockholms universitet har i regel företräde om det står och väger

mellan två tänkbara stipendiater, men det är fritt för alla inom Sverige att ansöka om bidrag. Forskning vid universitet eller högskola är målgruppen, men det är möjligt att ge bidrag även till forskning utanför den akademiska världen.

Beslut om fördelning av medel fattas av rektorn vid Stockholms universitet efter förslag av Riksarkivet. Studeranden som ansöker bör komplettera sin ansökan med ett yttrande från handledare. Ansökan lämnas till Rektor, Bd Karin Hedberg, Stockholms universitet, Bloms hus, 106 91 Stockholm. Upplysningar lämnas av Karin Hedberg vid Humanistiska fakultetskansliet, tel 08-16 22 69 eller e-post: karin.hedberg@adm.su.se.

Sista ansökningsdag är den 1 maj 2007.

Heraldisk presenterat monogram

Foto och armining: Magnus Bäckmark 2003.

I samband med en helt annan utredning påträffade jag av en slump ett sigillavtryck gjort av **Pehr Lovén** (1718–1785), kyrkoherde i Räng och Stora Hammar i Skåne. Denne är stamfader för släkten Lovén från Loshult, över vilken en översikt senast publicerats i Svenska

släktkalendern 2003.

Kyrkoherdens sigill fanns på hans trohets-
ed till kung Gustav III år 1772 (Kungl Maj:ts kansli, Eder, volym 55, Riksarkivet).

Motivet visar en blåskrafferad sköld med ägarens sammanflätade initialer P L. Skölden hålls av ett lejon som har huvudet inträtt i en visirhjälm. Den här typen av monogram, som är så att säga heraldiskt presenterade, är inte ovanlig under den gustavianska tiden.

Pehr Lovéns sons sons sons son, **Åke T:son Lovén**, Stockholm, har låtit sigillet motiv pryda en stamp. Saken utgör ett exempel på hur tillfällighetsfynd kan komma till modern användning.

Magnus Bäckmark

Borås heraldiker samlas igen

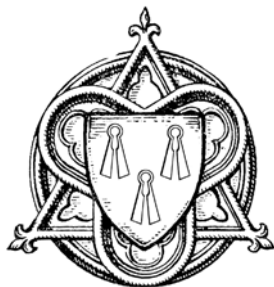
Den 10 juni 2006, nästan på dagen 16 år efter dess första tillblivelse, återuppstod **Borås Heraldiska Förening** för att stärka heraldiken och heraldikerna i Sjuhärad.

Den 25 maj 1990 bildades Borås Heraldiska Förening men redan 1995 lades den i träda eftersom de drivande då var aktiva i SHF. Nu är tiden mogen för att återskapa BHF för att göra heraldiken starkare i Sjuhärad.

BHF skiljer sig från andra heraldiska föreningar på så sätt att heraldiken endast är en del av verksamheten. Minst lika viktig är kamratskapet, vilket kanske förklarar varför föreningen tidigare hade en klubbmästare men ingen härold. Denna kamratlighet ska BHF låta leva vidare och därför har även den nya styrelsen en klubbmästare.

Sjuhärad i fokus

BHF kommer främst att bedriva sin verksamhet på Internet och genom sammankomster. BHF planerar bland annat en hemsida och en PDF-tidning. Samarbete med SHF är självklart.

Collage: Jesper Wasling

Borås Heraldiska Förenings vapen är tre ullsaxar av guld, ställda två över en, i rött fält. Vapnet antogs den 27 januari 1991.

BHF hjälper gärna andra att grunda lokala intresseföreningar och kan erbjuda utbyte av idéer, hjälp med protokoll och stadgar samt erfarenhet.

Styrelsen består av **Jesper Wasling**, **Thomas Falk**, **Henric Åsklund**, **Johanna Arnell** och **Stefan Bede**. Läs mer på www.heraldik.se/bhf.

Jesper Wasling

Kalken. Liljevapnet syns mitt på foten framtill.

Foton: Roland Rahn.

I I V står för Johan Jakobsson Ugglas och C K för Christina Kafles. Notera att makens sköld ej är courtoisievärd och att Kafles sköldemärke här är förenklat – egentligen är det en balkvris ställd kavle mellan fågeln och den halva liljan.

Liljevapnet på kalkens fot.

Kalken i Mularp

Av Nils Fredrik Beerståhl

Kalken är prydd med ett alliansvapen Ugglas–Kafle och ett liljevapen, möjligen med dekorativ eller religiös innebörd. Ett sammanträffande är att ett likadant vapen pryder en gravhäll på grannförsamlingens kyrkogård.

Det har ofta påpekats i vår tidskrift att ett stort och intressant heraldiskt originalmaterial finns i kyrkorna. En del gömmer sig i kassaskåp och bankfack, nämligen kyrksilvret. En god vän till mig i Skara, **Roland Rahn**, i många år anställd vid Domkapitlet, har som pensionär börjat

inventera och fotografera de konsthistoriskt mest värdefulla av stiftets nattvardskalkar.

Som exempel översändes här bilder på kalken i Mularps kyrka nära Falköping. Den donerades mellan 1661 och 1695 av översten Johan Jakobsson Ugglas, vars far ägde herrgården Källeberg i Mularps socken. 1661 är årtalet för Johans giftermål med Anna Christina Kafle, och 1695 hennes dödsår.

På foten finns en pålörd sköldformad platta med en symmetrisk fransk lilja ingraverad. Kalken anses vara ett polskt arbete från 1600-talet som tagits som krigsbyte till Sverige.

Häradsfogden Isak Andersson Mogrens och hans hustru Kerstin Andersdotter Printz gravhäll på Åsle kyrkogård.

Liljevapnet kanske fästes på kalkens fot när den var i polsk ägo. Liljan är en symbol för Jungfru Maria, dvs renhet och oskuld.

Lustigt nog finns ett likartat liljevapen ut hugget i kalksten på häradsfogden Isak Andersson Mogrens gravhäll i grannförsamlingen

Åsle. Denne avled 1670.

Hans hustru Kerstin Andersdotter Printz, som antagligen ombesörjt gravstenen, kan ha räknat släktskap med lågadelns familjen Lilliestielke (adlad 1574) som före introduktionen 1625 skrev sitt namn Lilja.

Från Wales till Japan

Av Magnus Bäckmark

Caroline Reichenberg, Täby, har haft vänligheten att visa två sigillstampar, ett sigillavtryck och en namnstämpel i hennes och hennes make Curts ägo.

Olga Braunerhielm (1872–1958) fick denna sigillstamp av malakit 1905 av sin blivande make Alfred Schönmeyr (Curts morfar). Stampen är köpt i Ryssland och förmodligen graverad i Stockholm. Stampytans höjd är 20 mm.

Avtryck av en sigillstamp som uppges ha tillhört en Reichenberg. Utförandet pekar mot att den tillverkats under 1700-talets andra eller 1800-talets första hälft. Stampen omtalas i brev från Wilhelm Reichenberg 1910 till Nils Reichenberg, underförstått såsom gammal och innehållande släktens vapen. Var stampen finns idag är obekant. Stampytans höjd är 26 mm.

Sköld: I kluvet fält en trave av sex kulor (1, 2, 3). Hjälmprydnad: Två svärd med handbygel-försedda fästen (dexter handbygel uppåtvänd, sinister nedåtvänd) mellan två lagerkvistar. Sköldbällare: Ett tillbakaseende lejon på mark. Tinkturer okända.

Alfred Schönmeyr var född i Sverige och officer vid Göta garde. Han gjorde karriär i sin mors hemland Chile och deltog 1904–05 som chilensk officer och militärattaché i rysk-japanska kriget, där han fann den här namnstämpeln hos en död japan. I fickan fann Schönmeyr även en haikändiket som han översatte till spanska och sände tillsammans med några små vita blommor till sin mor i Chile samtidigt som han berättade om alla hemskeheter som han sett under slaget vid Mukden. Stämpeytans höjd: 49 mm.

Foton: Magnus Bäckmark. De infjälliga bilderna av stampytorna har spegelvänts.

Alfred Schönmeys mor tillhörde släkten Cox som bebodde slottet Ynyspenllwch i Chydach nära Swansea i Wales. Den här sigillstampen har tillhört en släktmedlem som troligen haft förnamnsinitialerna I/J och F. Sköld: En sänkt sparre åtföljd av tre hängärmar. Hjälmprydnad: Ett avslitet bockhuvud genomborrat av en pil och i munnen hållande ett treklöverblad. Notera hur hjälmprydnaden på vanligt brittiskt manér här återgivits direkt ovanpå skölden, utan hjälm. Valspråket GWELL ANGAU NA CHYWILL[YD] betyder 'Hellre död än skam'. Samma vapen pryder även en gravsten över Richard Henry Cox (1790–1870). Vapnet är ej registrerat i College of Arms. Stampytans höjd (inklusive guldkanten): 19 mm.

Trelleborgs vapen åter på dagordningen

I februari 2006 återupptogs frågan om en grafisk profil för Trelleborgs kommun. Nils Renhorn föreslår att vapnet i samband därmed ändras i en detalj, nämligen att borgens flaggor görs till korsflaggor i guld och rött.

En grafisk profil har diskuterats i Trelleborgs kommun sedan 2003, men ingenting har ännu blivit av. Avsaknaden av en sådan har medfört att vapnet ibland har använts på mindre tilltalande sätt, på "flagglakan", vilket Nils Renhorn påtalade i Vapenbilden nr 57 (2004), s 167.

Hela motivet i vapnet är av Kungl Maj:t 1924 fastställt såsom av silver. Nils Renhorn föreslår nu att flaggorna i sköldemärket ändras till att vara av guld och belagda med ett rött kors. Nils Renhorn skriver: "Den gul-röda flaggan är det förenade Nordens flagga från

1430, anbefalld av den förste samnordiske kungen Erik av Pommern. Den får anses som en historisk erinran om den nordiska unionen på medeltiden – Kalmarunionen 1397 – men även om Trelleborgs danska förflutna. De sålunda kolorerade flaggorna är med andra ord en klar analogi till att det svenska Trekronorsvapnet fortfarande ingår i Danmarks stora riksvapen." *Red.*

Trelleborgs föreslagna modifierade vapeninnehåll, illustrerat av Jan Raneke.

Mannen som varierade heraldiska vapen mera

Förre teckningsläraren Casimir Lindhe, Limhamn, avled den 30 mars 2006 i en ålder av 84 år. Hans närmaste är makan Ulla samt barnen Kathinka, radio-producent i Halmstad, Maria, språk-lärare i Lund, samt Jens, arkitekt och fotograf i Köpenhamn, och deras familjer.

Casimir Lindhe var född 1922 i Jokkmokk som son till jägmästare Carl Albert Lindhe och dennes hustru Märta Luitgard, född Sparre (af Rossvik).

Efter studentexamen i Östersund utbildade han sig till teckningslärare vid Konstfack i Stockholm och arbetade vid läroverket i Halmstad, samrealskolan i Laholm samt vid Slottsstadens läroverk i Malmö. Åren 1958–68 var han chef för konstavdelningen vid korrespondensinstitutet Hermods men övergick sedan till en tjänst som lektor i metodik och bild vid lärarhögskolan i Malmö.

Casimir Lindhe har för olika studieförbund haft kurser i bland annat formgivning, måleri, layout, textning, reklam och design. Under sin tid på Hermods författade han ett 20-tal kursböcker och har dessutom gett ut *Teckningstips till tusen* samt två volymer om heraldik, *Variera heraldiska vapen mera* (1988) och *Disciplina heraldica hodierna* (1995).

I många år var han heraldiker inom Svenska frimurareorden, där han hade tionde graden, samt medaljtecknare inom Par Bricole. Vidare bedrev han släktforskning och var under 15 år lektor vid Bibliotekstjänst i Lund inom ämnena konst och konsthistoria.

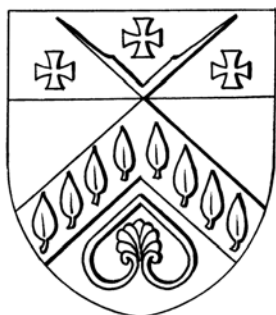

Foto: Jens Markus Lindhe.

Casimir Lindhe.

Den 25 januari 2006 medaljerades han av Svenska Heraldiska Föreningen för sina insatser inom den heraldiska vetenskapen.

Magnus Bäckmark.

Teckning: Ronny Anderwén.

Kari K Laurla avliden

Den finländske heraldikern, vexillologen och konstnären Kari K Laurla avled i ett oväntat sjukdomsanfall den 10 februari 2006. Han var 62 år och var född i Helsingfors den 27 juli 1943.

Foto ur Vapenbrevet nr 74.

Kari K Laurla.

över 150 flaggor och ett flertal andra emblem, bland dessa emblem för den Finska försvarsmakten.

Dessutom sitt konstnärliga arbete, var Laurla också en heraldisk forskare och utgav mer än 40 heraldiska och vexillologiska verk. Han arrangerade också över 40 heraldiska utställningar, tolv av dem utanför Finland.

Till yrket var han en studioregistrator i Finlands television YLE 1962–2004. Hans heraldiska och vexillologiska expertis blev använd i flera sammanhang. Han var medlem i flaggnämnden av Suomalaisuuden Liitto (Finska Förbundet) och i den Estniska statens heraldiska nämnd från 1993. Han var alltid närvarande när man fastställde och skapade finländsk flaggningspraxis. En tid gav han också heraldisk utbildning.

Heraldikförening för scouter

År 1972 var Laurla med att grunda finska scouternas heraldiska förening, Partioheraldikot. Han var länge dess ordförande

Skölden från vapnet för släkten Laurin/Laurla, här såsom den är återgiven i Suku- ja heniklövaakunoita, 1 (1984), en vapen-förteckning utgiven av Collegium Heraldicum Fennicum, redigerad av bland andra Laurla. Sköld: I fält av silver en blå grankvist (Hopealla vibreä kuusenharu).

och senare hedersmedlem. Laurla var en aktiv scout redan från ung ålder (1949). Han blev av scoutrörelsen uppmärksammas med flera höga förtjänsttecken.

Laurla var också en av grundarna till Collegium Heraldicum Fennicum, en förening för finländska heraldiska forskare, konstnärer och hantverkare. Han var medlem av Heraldiska Sällskapet i Finland och av flera andra föreningar utomlands.

För sina heraldiska förtjänster fick han riddarkorset av Finlands Lejons Orden och estniska Pro Terra Marianakorset.

Vänner erinrar honom som en optimistisk person med sinne för humor, som hade energi för sak som sak. Man kunde alltid lita på hans orubbliga vänskap och lojalitet.

Tuomas Hyrsky
ordförande för Collegium Heraldicum Fennicum

Heikki Karjalainen
ordförande för Partioheraldikot

Grästorps spelarvapen

Av Jesper Wasling

Grästorp ishockeyklubb är unik i Sverige som den enda idrottsförening som fått samtliga medlemmar att ta sig ett vapen. Idag är dessa vapen en kulturhistorisk skatt som förvaras på Grästorps museum.

År 1956 fick ordföranden i Grästorps ishockeyklubb, Carl-Axel Rydholm, en idé: alla spelare skulle ta sig ett vapen. Snabbt skapades vapen för varje medlem i föreningen. I den matrikel som sträcker sig från 1956 till 1964 finns 165 korrekta heraldiska vapen för medlemmarna i Grästorps ishockeyklubb. Idén var inte helt omöjlig att genomföra

eftersom föreningen praktiserade inval. När föreningen öppnade sig och växte upphörde också vapenbruket.

Vapnen var under lång tid bortglömda, men återfanns för några år sedan i det heraldiska arkiv som Rydholm lämnade efter sig. Originalbladen finns idag hos Grästorps hembygdskommitté men kopior finns i SHF:s arkiv. Matrikeln omfattar nio blad, vardera med 20 sköldar. På det nionde bladet är endast fem sköldar fyllda varför vi kan anta att projektet då dog ut. Alla sköldar är i färg och målade av Carl-Axel Rydholm. Vapnen är ännu inte införda i databasen Källan och därför svårtillgängliga.

Riktiga släktvapen

Vapnen är inte personliga utan släktvapen. Flera bröder finns med och för då samma vapen utan någon form av brisering. Det som saknas är hjälmprydnader. Endast skölden finns nedtecknad.

Hur många av spelarna som aktivt fört sina vapen utanför klubben är inte känt men några används ännu. Rydholm (nr 1), Lundqvist (nr 24) och Emanuelsson (nr 102) är tre släktvapen som i oförändrat skick ännu förs av personer som är medlemmar i SHF. Dessutom finns här Elon Wulcans vapen, ett vapen som senare utvecklats något för hans släkting, SHF:s revisor Kenneth Wulcan. Ytterligare några är kända från exlibris medan andra finns med i Meddelande från VSHF nr 26:7.

Personliga motiv

Vapnen som finns i matrikeln har sannolikt skapats av Carl-Axel Rydholm efter visst samspråk med spelarna. Många vapen anspelar på deras namn, men många har också anknytning till bygden och, möjligen, släkternas historia. Här finns västgötska ordvitsar som vapen Lundqvist med sitt lönnblad för att ”i Grästorp uttalas Lundqvist som Lönnqvist” på grästorpsdialekt. Snurran i Willy Karlssons vapen anspelar på den karusell som dennes farfader ägde och som var mycket populär bland traktens ynglingar. Vägen i Björn Gunnarssons vapen har inget med juridik att göra utan visar den väg som föräldrarna hade i sin lanthandel.

Carys heraldiska arv

Carl-Axel Rydholm var en stor personlighet inom svenskt heraldiskt föreningsliv och en av grundarna av Svenska Heraldiska Föreningen. När han gick bort 1999 kom en del av hans heraldiska arv att tillfalla föreningen. Delar av detta kommer att presenteras i Vapenbilden under ett par nummer. Annat kommer att läggas ut på hemsidan.

Ett av bladen med vapensköldar för spelare i Grästorps ishockeyklubb.

Det vore spännande att någon gång få ta del av bakgrunden till de övriga vapnen, men det ligger utanför den här artikeln.

Allt arkivmaterial kommer att överföras till Stadsarkivet i Göteborg, där Svenska Heraldiska Föreningen har sitt arkiv, och där förvaras i en särskild avdelning kallad Carl-Axel Rydholms samling. Materialet kommer utan restriktioner att vara tillgängligt för forskning.

Jesper Wasling

SHF:s anbudsauktion nr 15

Litteratur

- 1 Sven Tito Achen & Ole Rostock: **Dansk heraldisk bibliografi 1589–1969**, 1971, 192 s, sv/v ill, inb, exlibris Helge Sterner 20
- 2 **Boutell's Heraldry**, revised by C. W. Scott-Giles & J. P. Brooke-Little, 1963, inb, skyddsomslag m tejpmarken på flikarna, 316 s, sv/v ill och färgplanscher, exlibris Helge Sterner 50
- 3 Frithiof Dahlby: **Svensk heraldisk uppslagsbok**, 1964, 235 s, ill i färg och sv/v, inb, skyddsomsl, exlibris Helge Sterner, tejpning överst på omslagets rygg och tejpmarken efter fasttejpning av omslagets innerflikar mot pärmarnas insidor 30
- 4 Frithiof Dahlby: **Symboler och tecken**, 1954, 125 s, sv/v ill, inb, skyddsomsl, exlibris Helge Sterner, tejpmarken efter fasttejpning av omslagets innerflikar mot pärmarnas insidor, klistermärken 20
- 5 Frithiof Dahlby & Jan Raneke: **Den svenska adelns vapenbok**, 1967, 258 s, sv/v ill, inb, skyddsomsl m tejpmarken på flikarna, exlibris Helge Sterner, småfläckar på snittet och bakpärmens insida 100
- 6 **Heraldisk Tidsskrift 1960–64** (472 s), **1965–69** (504 s) och **1970–74** (488 s), inbunden i tre mörkblå klotband med ryggtext och dekor i guldimitation, exlibris Helge Sterner, tejpmarken på pärmarnas innersidor i två av banden 450
- 7 **Heraldisk Tidsskrift nr 31–55**, 1975–87, häften 150
- 8 Åke Ohlmarks: **Stamträd över Europas furstehus**, 1980, 331 s, sv/v ill, inb, skyddsomsl, exlibris Helge Sterner 20
- 9 C G U Scheffer: **Heraldisk spegel**, 1964, 173 s, ill i färg och sv/v, inb, skyddsomsl, exlibris Helge Sterner, tejpning överst på omslagets rygg och tejpmarken efter fasttejpning av omslagets innerflikar mot pärmarnas insidor 20
- 10 C G U Scheffer: **Svensk vapenbok för landskap, län och städer**, 1967, 76 s, färgill, inb, exlibris Helge Sterner, tejpmarken på pärmarnas insidor 10
- 11 **Skandinavisk vapenrulla 1963–70**, inbunden i ett mörkblått klotband med ryggtext och dekor i guldimitation, exlibris Helge Sterner, klistermärken på pärmarnas insidor 100
- 12 **Skandinavisk vapenrulla 1975–90**, häften 100
- 13 **Svenska Frimurare-Vapen**, 2:a serien, Provinsiallogerna (Kristianstad, Göteborg, Linköping, Karlstad), 4:o, register 5 s, 50 pl (t o m II:12), [1934–36], inb, exlibris Helge Sterner, ägarinskrift, klistermärke, inlagda pappersark med anteckningar om de vapenägare som tillhör adeln 50
- 14 **Vapenbilden nr 5–25**, 1978–88, med register till nr 1–25 (1988) 20
- 15 Carl Alexander von Volborth: **Alverdens heraldik i farver** (övers t danska av Sven Tito Achen), 1972, 252 s, ill i färg och sv/v, inb, skyddsomsl m tejpmarken på dess innerflikar, exlibris Helge Sterner, klistermärken 30
- 16 Carl Alexander von Volborth: **Heraldry of the World**, 1973, 251 s, ill i färg och sv/v, inb, skyddsomsl, exlibris Helge Sterner 30

Övrigt

- 17 48 dekorativa lösa **färgplanscher** (ca 19 x 27 cm) ur August Wilhelm Stierstedt och Carl Arvid Klingspor: Sveriges ridderskaps och adels wapenbok, 1865–79, därav 12 planscher med friherrliga vapen (friherrliga ätterna nr 337–402), varav den sista med påklistrade exlibris mm, och 36 med adliga vapen (adliga ätterna nr 61–276). 6 vapen på varje plansch. Övervägande gott skick, enstaka tejpade reva, fläck 50

I denna auktion kommer alla objekt från en och samma säljare. Sampaketering kan alltså ske vid köp än fler än ett objekt.

Angivna priser

är minimipriser. Anbudsgivaren skall ange det högsta pris han är villig att betala för varje objekt. Slutpriset blir dock inte detta pris utan det näst högsta budet + 10 % (föreningens provision). Om inga andra bud inkommit så blir priset det angivna minimipriset + 10 %. Om högsta bud skulle avgas av fler än en, så gäller det först inkomna.

Säljaren och köparen meddelas om utfallet och aktuell köpeskillning. Säljaren levererar objekten till köparen mot köpeskillningen samt eventuellt porto.

Säljaren betalar provisionen till föreningens postgiro 22 27 90-8.

Budgivning

Bud kan lämnas antingen per brev till: **Daniel G Andersson**, Saltsjögatan 15, 26161 Landskrona, eller via e-post: daniel@heraldik.se, fram till den 15 oktober 2006.

Har Du saker att sälja?

Skicka beskrivning till ovannämnde Daniel G Andersson senast den 15 oktober 2006 (för anbudsauktion nr 16).

Resultat

från SHF:s anbudsauktion nr 14.

Nr, slutpris (utropspris):

1. 110 (5); 2. 10 (5); 3. 60 (15); 4. 10 (5); 5. osäld; 6. 250 (170); 7. 350 (200); 8. 100 (100); 9. 10 (5); 10. 10 (5); 11. 40 (5); 12. 30 (25); 13. 5 (5); 14. 25 (5); 15. 5 (5); 16. osäld; 17. 5 (5); 19. 5 (5); 21. 44 (15); 22. osäld.

NYA MEDLEMMAR

12/12 2005

Anders Alexandersson, Engelbrekts väg 83,
191 62 Sollentuna

1/1 – 30/5 2006

Michael Bejke, Vegagatan 7, 113 29
Stockholm

Astrid Procopé Stiernswärd, Blekan,
Vittskövlevägen 230, 297 91 Vittskövle

Eva Pettersson, Främmestadvägen 47, 465 97
Nossebro

Bianca Ulltjärn, Enskiftesgatan 3, 583 34
Linköping

Julius Ulltjärn, Enskiftesgatan 3, 583 34
Linköping

Gabriel Ulltjärn, Enskiftesgatan 3, 583 34
Linköping

Ulf Stormwall, Spejaregatan 17, 532 36 Skara
Franka Sjöstrand Sunnqvist, Hantverkaregatan 9 D, 261 51 Landskrona

Ove Linde, Törnsångarevägen 24, 247 35 Södra
Sandby

Christofer Markén, Jakthundsgatan 61, 722 46
Västerås

Angelica Markén, Jakthundsgatan 61, 722 46
Västerås

Karl Winell, Storkyrkobrinken 3, 111 28
Stockholm

Lena Torp, Ingsbergsgatan 44, 571 37 Nässjö
Christer Lindée, PO Box 1057, Innisfail Q 4860,
AUSTRALIEN

Hans Korhonen, Byggmästaregatan 17, 222
37 Lund

Mikael Lostedt, Kungshögsvägen 12, 261 62
Glumslöv

FÖDDA

Franka Elna Elisabeth Sjöstrand Sunnqvist, född den 18 maj 2006, dotter till Martin Sunnqvist och Malin Sjöstrand, Landskrona.

Anna Sophia Elisabet Christersdotter Svärd, född den 22 maj 2006, dotter till Christer Svärd och Kristina, född Sundius, Stockholm.

Magnus Bäckmark.

Teckning: Christer Svärd.

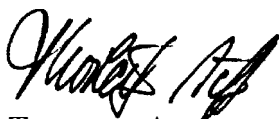
ERT SLÄKT- FÖRETAGS- KOMMUNVAPEN

HANDSKURET I TRÄ PÅ
TRADITIONELLT SÄTT OCH
YTBEHANDLAT ENLIGT ERA
ÖNSKEMÅL.

INTRESSERAD?

KONTAKTA MIG GÄRNA, SÅ
KAN VI GÖRA NÅGOT UNIKT
MED ER VAPENSKÖLD.

MED VÄNLIG HÄLSNING,

THORLEIF AIFF

T. A. TRÄSKÄRNINGAR
ANHALTSVÄGEN 12
SE-543 94 TIBRO
TEL/FAX: 0504-201 10

MOBIL: 0706-82 76 38
E-POST: thorleifa@yahoo.se
www.bildhuggaren.se